

Ελευθερία και Τάξη. Αυτό είναι το εθνικό σύνθημα της Κολομβίας. Στα 200, σχεδόν, χρόνια ανεξαρτησίας της χώρας όμως, αυτές οι δυο έννοιες, δεν κατάφεραν να βρεθούν ταυτόχρονα πάνω στη γη της, γύρω από τις ακτογραμμές της.

Από αριστερά, Juan Manuel Santos πρόεδρος της Κολομβίας, ο αδελφός του máximo lider Raul Castro και ο ηγέτης του FARC Londono «Timochenko» Echeverri

Μια ακόμα απόπειρα να συναντηθούν έγινε προ ημερών στην Αβάνα της Κούβας, όπου υπογράφηκε, μετά από διαπραγματεύσεις τεσσάρων ετών, συμφωνία για τον τερματισμό των συγκρούσεων ανάμεσα στην κυβέρνηση και την αντάρτικη οργάνωση Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia.

Αν η συμφωνία επικυρωθεί από το δημοψήφισμα που είναι προγραμματισμένο να πραγματοποιηθεί την Κυριακή 2 Οκτωβρίου θα σημάνει το τέλος για μια από τις μακροβιότερες, ισχυρότερες, ένοπλες ομάδες του πλανήτη.

Η ίδρυση της FARC ήταν πράξη απότοκη της κυβερνητικής στρατιωτικής επίθεσης σε αριστερούς αγροτικούς θύλακες, κατά τη λήξη της περιόδου La Violencia το 1964. Στη δίνη και στην ένταση του Ψυχρού Πολέμου δεν ήταν δύσκολο να στηθούν ένοπλα επαναστατικά κινήματα στις ζούγκλες της Νότιας Αμερικής. Για κάποιους ήταν και μονόδρομος. Δεν έχει μόνον η Ελλάδα, τη «Βάρκιζα» της.

Περισσότερο από μισό αιώνα αργότερα, καθώς όλα έχουν αλλοιωθεί ή ισοπεδωθεί από τον οδοστρωτήρα της Ιστορίας, και οι επαναστατικές ιδεολογίες να δείχνουν αδύναμες να παρασύρουν τις μάζες μακριά από την φτώχεια, τα γκέτο, την εγκληματικότητα, αλλά την καταναλωτικότητα, η εικόνα των χαμογελαστών εκπροσώπων των δυο πλευρών μετά τη συμφωνία δίνει ένα τόνο αισιοδοξίας.

Τα λευκά πουκάμισα, του Κουβανού Προέδρου Raul Castro, του Προέδρου της Κολομβίας Juan Manuel Santos και του ηγέτη του FARC Londono «Timochenko» Echeverri κάποια από αυτά έξω από το πανταλόνια δίνει μερικές ακόμα ελπίδες σε ένα τοπίο σφόδρα δυσερμηνευτο για τον άνθρωπο του Βόρειου ημισφαιρίου.